

A Fővárosi Ítéltábla dr. Hegedűs István pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek - Rataticsné dr. Herczku Zsuzsanna ügyvéd által képviselt alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. január 18. napján kelt 62.P.24.787/2009/14. számú ítélete ellen a felperes részéről 29. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 10.000 (tízezer) forint + ÁFA mértékű másodfokú perköltséget, míg a le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Megállapítja, hogy a fellebbezési eljárásban felmerült pártfogó ügyvédi díj viselésére az állam köteles.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében kérte: a bíróság állapítsa meg, hogy a peres felek között 2001. március 12. napján és 2001. október 3. napján létrejött szerződéseknek az előfizetőt kötbér megfizetésére kötelező, továbbá az egyoldalú szabályozásnak a szerződés megszűnésével és „vis maiorral” kapcsolatos rendelkezése elsősorban a Ptk. 209/B. § (1) bekezdése alapján tisztességtelen, másodsorban a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján jóerkölcsbe ütközik. Ugyanilyen kérelmet terjesztett elő a 2003. október 2. napján kelt szerződés vonatkozásában is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy egyik szerződési feltétel sem tisztességtelen vagy jóerkölcsbe ütköző. A 2001. évi szerződéseknek nem folytatása a 2003. évi szerződés, mivel a 2001. évi szerződések felmondásra kerültek, bár ezt - az idő múlása miatt - már nem tudja bizonyítani. A 2003. évi szerződéssel a felperes kedvezményes díjcsomagot vett igénybe határozott időtartamú szerződés keretében, melynek idő előtti megszűnése esetén az alperes jogosan alkalmaz szankciót.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és döntött a perköltség viselése tárgyában is. Ítélete indokolásában megállapította, hogy a peres felek személye a szerződésekben azonos, azonban az egyes szerződések eltérő tartalommal jöttek létre, így mindegyik szerződés

vonatkozásában a megállapítási keresetnek a Pp. 123. §-ában írt feltételeit külön-külön vizsgálni kellett. A 2001. évi szerződések tekintetében a feltárt bizonyítékok alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperesnek ezen szerződések alapján a felperessel szemben követelése nincs, így a felperes által kért megállapítás nem szükséges jogainak az alperessel szemben való megóvásához. A 2003. évben megkötött szerződéssel kapcsolatban kifejtette, hogy ezen szerződés alapján a felperes ellen az alperesi jogutód, a **KK** Rt. a Székesfehérvári Városi Bíróság előtt pert kezdeményezett, így a felperes ebben a perben hivatkozhat védekezésként, kifogásként a követelés alapjául szolgáló szerződés egyes rendelkezéseinek érvénytelenségére, azok tisztességtelenségére [2/2010. (VI. 28.) PK vélemény 9. pont]. Hangsúlyozta az ítélet, hogy olyan tényre vonatkozóan, amelyre a konkrét perben védekezésként lehet hivatkozni, nincs helye jogmegóvás címén megállapítási kereset előterjesztésének. Külön perben ilyen esetben a szerződés érvénytelenségének előzetes megállapítása nem szükséges. Mindezekre figyelemmel egyik szerződés vonatkozásában sem állnak fenn a Pp. 123. §-ában írt feltételek, ezért az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezéssel élt, melyben annak megváltoztatásával a kereseti kérelmével egyező döntés meghozatalát kérte. Másodlagos kérelme az ítélet hatályon kívül helyezésére irányult. Kérelme indokául előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen és iratellenesen állapította meg, a bizonyítékokat a Pp. 206. §-ában foglalt előírásokat megszegve értékelte. Szerinte megállapítható, hogy a 2003. október 3. napján kelt szerződés nem jött létre érvényesen, semmis, mivel az egyszeri belépési díjat a felperes nem fizette meg.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes keresete teljes mértékben megalapozatlan, az ÁSZF a felperes által kifogásolt kérdéseket megfelelően szabályozza, így abban szerepelnek a szerződés szolgáltató részéről történő felmondásának részletes szabályozása, továbbá a szolgáltató részéről történő szerződésszegés, annak szankciója és a szolgáltatás üzemszerű működését akadályozó „vis maior” események is.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok gondos és okszerű mérlegelésével állapította meg a releváns tényállást és megalapozott az érdemi döntése is.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolásával is teljes mértékben egyetért, azt megismételni, kiegészíteni nem kívánja. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel csupán azt emeli ki, hogy a megállapítás iránti kereset Pp. 123. §-ában szabályozott feltételeinek hiánya miatt a bíróság a keresetet érdemben nem vizsgálhatta, ezért a fellebbezésben felhozott érvek jelen esetben súlytalanok.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, helyes indokaira tekintettel - utalással a 254. § (3) bekezdésére - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú eljárási költségeinek megfizetésére, melynek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdése alapján állapított meg. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viseléséről a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján határozott.

A felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. január 15.

Dr. Németh László sk.
a tanács elnöke
. Molnár Ágnes sk.. Merőtey Anikó sk.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelével:

ódi Zsuzsanna
írnok